

Kunde det ikke være ret naturligt at gense dette Forhold paa Scenen?

I Virkeligheden har vi, eller mange af os, set dette Forhold gengivet for en Del Aar tilbage. Jeg tænker paa »Jeppe paa Bjærget« med Phister i Hovedrollen. Han spillede netop Jeppe »tragisk«, det vil sige, bibragte én den centrale Forestilling om Manden, den, der aldeles intet har at gøre med Dom, men kun med Forstaaelse. Naturligvis var han tillige uendelig komisk, men dette fremkom ved Siden af det første Forhold, ved at se ham objektiveret. Jeg erindrer for mit eget Vedkommende, at jeg havde den største Møje med at skjule mine Taarer; thi saa ung var jeg dog den Gang, at jeg mente, det var naragtigt, at græde over en Komédie.

Men det er jo absurd! Komedien skulde virke tragisk og Tragedien komisk! Beder om Forladelse, men vi kan ikke gøre for, at det kan træffe sig saa.

Nonsens! Ja, men Herregud, der er virkelig saa megen Nonsens til og slet ikke saa megen »bon sens« endda, og der er ogsaa noget, som i gamle Dage hed Nefas, og allerede paa Holbergs Tid hed Drikkepenge, og som kan være en højst ønskelig Ting for mangan fattig Djævel. Om Komedien og Tragedien indgik en skøn Forening, vilde det virkelig være saa meningsløst? Hvis nu Forholdet er det, at Trangen til Skillemynt er større end til det rene Væsen. . . ? . . .

Der er f. Eks. *Den Stundesløse*. Er der noget i Vejen for at tænke os denne Karakter gengivet tragisk? Ja, der er det i Vejen, at saaledes har Holberg aldeles ikke tænkt sig det, men det ser vi jo nu engang bort fra, da vi jo her tænker paa »Diæten« og ikke paa, hvordan Kosten var i det attende Aarhundrede. Der er intet hos den stundesløse, der bestemt udelukker Sympathien; han viser kun en yderliggaaende Egenskab, som mange af os kender ikke saa lidt til, en Egenskab, der tilmed nuomstunder snarest vilde henregnes under det patologiske, følgelig den alvorlige Forstaaelse deraf lettes. Ikke umuligt var det heller, at mange af »os« stundesløse Mennesker, der nu kaldes nervøse og derfor nærmest interessante, kunde have godt af at komme lidt i Kur hos Holberg.

Eller f. Eks. *Den Vægelsindede*. Vi ved, at ved en